– נודע לו על הקצירה ועל הטחינה של שגגת שבת וזדון מלאכות He became aware of the reaping and grinding in which he was unaware of the Shabbos but aware the work is prohibited

Overview

פירש רבינו שמואל שנודע לו והפריש קרבן -

The ש"ד explained that he became aware (of the קצירה וטחינה של שגגת שבת

 $^{^{1}}$ For these two transgressions alone he would be הייב only one קרבן הטאח, since there was only one העלם (one forgetfulness), the שגגת שבת העלם העלם.

 $^{^2}$ For these two transgression by themselves he would be liable for two קרבנות הטאת, since there were two טחינה, and the בצירה of העלם and the טחינה.

³ There was no קצירה וטחינה (knowledge of a transgression) between the first set of קצירה וטחינה (which was done בשגגת שבת וזדון מלאכות), so they are considered as one הגלם אהד, the rule is if that someone transgressed one בהעלם אחד many times בהעלם אחד many times עבירה many times בהעלם אחד בהעלם אחד שפירות עבירה. Therefore since the two קצירות שפירות were done בהעלם אחד as well as the two חיוב הטאת, so respectively there is only one חיוב הטאת and each one of them drags along the respective second set of קצירה וטחינה, there is only one קצירה וטחינה.

 $^{^4}$ The שגגת שבת סק שגגת שבת חטאת and since the חטאת שגגת שגגת שגא was done שגגת שנו שנו החטא with the שגגת שבת סק שגגת מלאכה שגגת מלאכה קצירה בשגגת מלאכה שגגת שבת סק שגגת שבת סק שגגת שבת החטאת together with its שגגת שבת שבת שבת.

⁵ This is a separate שגגת מלאכה which cannot be included in a קרבן for a different שגגת מלאכה, namely . קצירה

⁶ Presumably this is the רשב"ש (see תוספות הרא"ש) however from שבת של מי it appears that this is the רשב"א. See אגגת (על) על" ד"ה (על) אגגת (על) איי ד"ה (על) אגגת (על) ווה the beginning).

⁷ The first set requires only one קרבן חטאת, since it was בשגגת שבת; only one העלם. See 'Appendix'.

מלאכות (וזדון מלאכות and he set aside one קרבן חטאת for it -

יקודם שנתכפר חזר ונודע לו על הקצירה וטחינה של שגגת מלאכות -However before he was atoned, he again realized he second set of קצירה suffices - שגגת מלאכות of חטאת nevertheless the one חטאת

אבל אם לא נודע לו עד אחר הכפרה אין נגררין וצריכין שתי חטאות However if he did not become aware of the second set of קצירה וטחינה the second set is not כפרה after the נגרר מלאכות וזדון שבת are required -

דלכולי עלמא כפרה מחלקת⁸ -

For all agree that the כפרה separates the different transgressions.

ודווקא הפריש קרבן אבל אם לא הפריש קרבן -

And this is only if he set aside a קרבן (after he became aware of the first set of קצירה וטחינה), however if he did not set aside a קרבן after he became aware of the first בצירה וטחינה -

יחזר ונודע לו על קצירה וטחינה של שגגת מלאכות? יביא איזה שירצה - אחזר ונודע לו על קצירה וטחינה של שגגת מלאכות? which was done קצירה וטחינה on whichever set he desires -

דבו תליא מילתא אם ירצה יפריש חטאת אחת על שגגת שבת -It all depends on him; if he so desires he can bring one קרבן חטאת for the green (of the first קצירה וטחינה set) -

ונגררין של שגגת מלאכות עמה 10

And the קצירה וטחינה with it; he will not need to bring separate קרבנות for the second set -

יאו אם ירצה יפריש ב' קרבנות על הקצירה וטחינה של שגגת מלאכות - Or it he wants he can set aside two שגגת סל קצירה וטחינה for the קרבנות סל קצירה בלאכות -

ויגררו עמהן של שגגת שבת -

⁸ If a person transgressed בהעלם the same עבירה (which requires a מבירות) twice אבירות (which requires a מבירות) that he did it once), and then he became aware of both עבירות, all agree that he is only one אבירות only one אבירות. There is a dispute later on אביע between שאביע ווחנן וריש לקיש in a case where one ate two איי הלב בהעלם אחד מון, and then he became aware of the first אחד און, and afterwards he became aware of the second חטאות (because איי און) and according to חטאות און הייב ווחשל האבינות מון האביע ווחשל האביע האב

⁹ See the מהר"ם here who prefers the גירסא to read מהר"ם (instead of מהר"ם). See 'Appendix'.

¹⁰ See footnote # 3.

And they will drag along with them¹¹ the first שגגת שבת of אירה וטחינה –

חוספות proves this:

כדאמר רבא בסמוך ¹² אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד ונודע לו על אחד מהן כולי - Like זיתי חלב בהעלם אחד rules shortly; 'he ate two זיתי חלב בהעלם and he became aware of one of them, etc. and then ate a third זית while still unaware of the second זית -

הביא קרבן על הראשון כולי

If he brought a קרבן (after he became aware of all three זיתים) for the first, etc.' the first and second נתכפר (since he ate them גרכפר), however he was not בהעלם אחד on the third זית (even though it was בהעלמו של שני which was בהעלמו של שני (בתכפר) -

- אלמא אף על גב דנודע לו על הראשון תחלה הואיל ועדיין לא הפריש קרבן עליו It is evident that even though he first became aware of the first זית, nevertheless, since he did not set aside a קרבן for it, so the first זית -

אינו גורר האמצעי עמו כדי להתחייב קרבן על השלישי¹³ - אינו גורר האמצעי עמו כדי להתחייב קרבן על השלישי the middle (second) זית with the first, so he should be דורר to bring a קרבן for the third דית

- אלא אם ירצה יביא קרבן על האמצעי ויתכפרו כולן 14 But rather if he wants he may bring a קרבן on the middle (second) זית and he will be forgiven for all three זיתים.

מוספות asks:

- יאם תאמר דהשתא משמע דסבר רבא דאין הפרשות מחלקות And if you will say; now that it seems that רבא maintains that 'setting aside does not separate' -

מדנגררות של שגגת מלאכות עם של שגגת שבת והיינו כריש לקיש -

¹¹ The חטאת for the שגגת מלאכות שגגת will be גורר קצירה קצירה שבת שגגת, and the חטאת of חטאת טחינה בשגגת, and the אגרת שבת of מלאכה will be בהעלם אוו בהעלם שבת will be בהעלם.

¹² עא,א. The case there is where he first ate two זיתי הלב בהעלם (which should require only one קרבן), and then he became aware of one of these two זיתי הלב (but not the other), and then he ate a third הלב while he was still unaware of the second זיתי. Later he also became aware of these two last זיתי הלב.

¹³ We do not require him to bring a קרבן on the first זית which he remembered first; in which case the third זית would be left out and require a קרבן of its own. We do not require him to do so. See 'Thinking it over # 1.

¹⁴ Therefore the same would be by us in the second case even if נודע לו on the אינגת מלאכה פקביה, we do not necessarily say that he must bring a קרבן for the אינגת מלאכה and only include the שגגת מלאכה of קו"ט on the אינגת מלאכה on the אינגת מלאכה on the שגגת מלאכה on the שגגת מלאכה on the שגגת מלאכה of קרבן for the שגגת שבת of קרבן for the שגגת מלאכה of קרבן. See 'Appendix'.

¹⁵ The ד"ש established this ruling of רבא in a case where he was קרבן a soon as he became aware of the first set of קו"ט בשגגת שבת. Nevertheless we say that when he finds out about the second set of קו"ט בשגגת שבת he does not need to bring a separate קרבן for them since מלאכה (מאירה גוררת קצירה בוררת קצירה אין מהלקות).

Since the שגגת שבת מלאכה שנו with the שגגת שבת סf the שגגת, and this follows the view of "ל מחלקות מחלוקות מחלוקות

רבא גופיה לא פסיק כוותיה בהחולץ (יבמות לו,א) אלא בג' מקומות -However רבא himself does not rule like ר"ל in any dispute with ר"ל, except in three places and this is not one of the three.

responds:

רבינו חננאל¹⁷ שפירש דהלכתא כרבה רבו של אביי¹⁸ - But however we can infer from the s'ה' commentary where he explained that the הלכה is like רבה who was the teacher of אביי -

משמע דגרס רבה 19 וכן משמע שמזכירו לפני אביי - 20

It seems that the ה"ח was גורס רבה (instead of רבא as we have it), and it also seems (besides the גירסא should be בה (not רבא since the גמרא before רבה before רבה

וכן בסמוך²¹ דקאמר מילתא דפשיטא לה לרבא ואביי²² - And similarly shortly where the גמרא states; 'this issue which was obvious to אביי and אביי, was questioned by רבא, again רבא is mentioned before אביי, indicating that it should be רבה -

- בזמן הזה בזמן הזה בדברים הנוהגים בזמן הזה אפילו גרסינן רבא יש לומר דלא איירי ביבמות אלא בדברים הנוהגים בזמן הזה And even if we are גורס רבא, one can say that רבא (when he said the הלכה is like מסכת יבמות (ר"ל against מסכת יבמות (he) was only discussing cases which are applicable today, to the exclusion of our case here which involves היובי הטאת which are not relevant today.

מוספות asks:

מיהו תימה לרבינו יצחק לקמן דמיבעיא לן אי פליגי בהפרשות מחלקות או לא

¹⁶ See footnote # 8.

¹⁷ In our text it is on עא,א

אביי we find that אביי disagrees with the ruling in the second case where 'נודע על הקצירה של זדון שבת וכו', and אביי maintains that one חטאת is sufficient (and includes even the אביי).

¹⁹ It was רבה who said the הלכה regarding 'ורכא (not אבירה גוררת קצירה וכו').

²⁰ Usually in a dispute between אביי the אביי mentions אביי before אבי; but not by a dispute between רבה (the teacher) and אביי (the pupil) where אביי is mentioned before אביי.

עא,א ²¹.

²² If we are גורס רבה there is no question, since we do not find that בה maintains that the הלכה is always like (except for three places). ר"י (except for three places). ר"ל

²³ רבא said the הלכה is like הלכה, meaning that רבא was ruling about issues which are relevant today. There is no point in discussing whether the הלכה is like הלכה regarding issues that were only נוגע in the past when there was a במהרה בימינו When the ביהמ"ק will be rebuilt ביהמ"ק, we will have sufficient authorities to inform us what the הלכה is.

However the גמרא is astounded for later²⁴ the גמרא queries if ר"י are arguing whether הפרשות מחלקות or not; ²⁵ seemingly -

רפשוט דבהפרשות פליגי דאי בידיעות פליגי אבל הפרשות מחלקות לכולי עלמא - We can resolve this query that ר"י ור"ל argue by הפרשות (as well), for if they argue by ידיעות argue by מחלקות -

ישם כן רבה אביי דסברי הכא דאין הפרשות מחלקות 26 כמאן האביי דסברי הכא דאין הפרשות אם כן רבה ואביי ורבא are not מחלקות, whom do they follow, not ר"י and not 2 ?!

מוספות answers:

ויש לומר דאיכא למדחי דהכא²⁷ מיירי שלא הפריש -

And one can say that we can reject the previous assumption (of the "ר"ש) and assume that we are discussing here a case where he was not מפריש -

עד אחר שחזר ונודע לו גם על שגגת מלאכות -

Until after he became aware of the שגגת מלאכות –

תוספות responds to an anticipated difficulty:

והא דנקט ונודע לו על שגגת שבת היינו כלומר שלבסוף הפריש על שגגת שבת: And this that he mentions that he became aware of the קצירה וטחינה of (which implies that he was שגגת שבר); 28 this really means to say, that eventually when he also realized the קו"ט of שגגת מלאכות for שגגת שבת 29 .

_

עא,ב Initially the מהלוקת מחלוקת between ר"י ור"ל whether (ר"י) אידיעות מחלקות סי or not (ר"ל). עא,ב posed a query to הפרשות מחלקות (also) argue whether הפרשות מחלקות or not.

²⁵ See footnote # 8.

²⁶ See footnote # 15. We have established our גמרא in a case where he was הפריש קרבן after he was נודע on the first קצירה גוררת קצירה there can be no קצירה גוררת קצירה, since הפרשות מחלקות, since הפרשות מחלקות, since הפרשות מחלקות so he needs to being another נתכפר for the other מלאכות. If הפרשות מחלקות it is as if he already was where all agree that additional קרבנות as they become known.

When he became aware of the קרבן 27 When he became aware of the שבגת שבת רבה וטחינה he was not עפריש.

²⁹ See מהר"ם או who explains s'רבא two rulings as follows: if he was נודע מהת שבת חטת היא first, but was not מהר"ם מ קרבן, he can later bring one קרבן for all four transgressions (case one); however if he was קרבן first on קרבן (case two) and was then קרבן a מפריש, he can not include the שהפריש, but rather it requires a separate קרבן. [In the first case the שהפריש is that even though he ultimately

<u>Summary</u>

If he was not קרבן a קרבן, he can bring either one or two קרבו in either case. If he brought the קרבן he must bring two קרבנות. If he was מפריש after the first ידיעה, in the first case he brings only one קרבן and in the second case two קרבנות.

Thinking it over

- 1. קרבן אוספות states that if he was not קרבן any קרבן, he is later able to bring either one or two תוספות. קרבנות proves this from the other ruling of רבא that if he wants, he can bring a קרבן on the 'middle' one and include the first and the third זית of הלב Seemingly תוספות could have proven this from the earlier ruling of רבא where he states that if he brings on the third זית it includes the middle היית; we do not say since he was זית on the first זית so the third זית cannot be combined with the middle זית, but rather since he was not הפריש קרבן he can bring on whatever he wishes and include the middle one.³¹
- 2. On the other hand how can we compare our case to the case of זית האמצעי by הלב . There the זית שמא eaten בהעלמו of the first and third זיתים, so one קרבן is effective for all three. However here once he was קרבן of קו"ט חטאת there is a שגגת שבת for two חטאת, why should a שגגת שבת for דיוב exempt the existing 3

<u>Appendix</u>

It appears from our גמרא גמרא that in the first case (where he first remembered the שגגת שבת and then remembered the שגגת מלאכות) he has only one option, to bring one שגגת שבת for the שגגת שבת and be גורר the שגגת מלאכות, but he cannot bring two שגגת מלאכות and be גורר and be גורר שבת. The same in the second case, where he first remembered the שגגת מלאכה of קצירה וטחינה and then remembered the שגגת מלאכה of שגגת מלאכה of שגגת מלאכות for the שגגת שבת of קרבנות (and be קרבנות the bring two) שגגת מלאכות of קצירה וטחינה of קרבנות the שגגת מלאכות of קצירה וטחינה one for the קצירה וטחינה and the must bring two שגגת מלאכות one for the שגגת מלאכות one option, the option, one for the park of park of park one option, the option, the option one option with the must bring two parks of par

became aware of קו"ט סך מאגת מלאכות (which normally require two הטאות), nevertheless he can bring one חטאת for סיפא and include all four transgressions. The חידוש of the אגת שבת of the אגת שבת of the מפריש is that once he was מפריש, he (can still include שגגת שבת of קו"ט שגגת שבת of קרבן, since we do not say גרירה דגריה, for אביי disagrees with אביי.

³⁰ See footnote 13.

³¹ See (מהרש"א (ובהגהות לשם).

 $^{^{32}}$ See שפת אמת.

of שגגת שבת), and another for the טחינה of שגגת מלאכה, but he cannot bring one אגגת מלאכות for the שגגת שבת and be גורר of קו"ט of שגגת מלאכות (the way it was in the first scenario).

Later רבא רובע רובע רובע מחד רובע מחד רובע מחד יותי חלב בהעלם אחד מחל מחץ, after which he ate a third זית בהעלמו of the second, he has three options (once he remembers all three זיתים), a. he could bring a קרבן on the first which would include the second (since the first and second were eaten קרבן), but would require a second קרבן for the third; b. he can bring a קרבן for the third which would include the second (since they were eaten קרבן), but would need a second קרבן for the first; or c. he could bring one קרבן for the second, which would include both the first and the third (since they were both eaten בהעלמו of the middle one).

The question is why by הלב does he have the option to bring either one קרבן (for the middle) and include everyone or he can bring two קרבות (one for the first or third and include the middle, and the other for the remaining extreme); However here קר"ט this option is not available; we say that he must bring a קרבן for the first that he remembers. If he was שגת מלאכה he must bring only one שגת מלאכה, and if he remembered first the שבת he must bring two קרבנות, why cannot he have the option in both cases to bring either one or two קרבנות.

תוספות resolves this difficulty by saying that in the גמרא here he was מפריש as soon as he became aware (whether it was שגגת שבת so he needs only one קרבן, or שגגת מלאכות so ultimately he will need two קרבן), however in the case of חלב he was not קרבן any קרבן until he became aware of all three זיתים, therefore he has the option to do as he wishes. Indeed in our case as well if he was not קרבן a מפריש until he was aware of the שגגת שבת fo קו"ט of קרבן he has the option of choosing to either bring one (for שגגת שבת for שגגת שבת for קרבנות or two), קרבן (for שגגת שבת for שגגת שבת for קרבנות or two).